CSA Can Vies
c/ Jocs Florals, 42
(08014) Sants
tlf./fax: 93.422.16.13
<laburxa@llibertat.com>

LA BURXA

num. 44
novembre de 2001
2000 exemplars

Butlletí contrainformatiu de la vila de Sants.

La mobilització aplaça el desallotjament de la Mala Herba fins el 14 de novembre

El dia abans es va okupar una altra casa a pocs carrers de distància

BADAL.- Després d'algunes vacilacions, que van provocar un primer aplaçament de l'ordre de llançament prevista el setembre, el jutge que porta el cas de la Mala Herba va decidir tirar pel dret i ordenar el desallotjament inmediat de la casa okupada sense esperar a que l'Audiència Provincial de Barcelona es posicioni sobre el recurs presentat pels habitants de la masia. Només saber-se aquesta notícia, diferents persones i col·lectius del barri van començar una intensa campanya de solidaritat i denúncia, tant per evitar el desnonament com per impedir el posterior enderrocament de la masia, que data d'abans de 1830 i és l'última edificació que recorda a la vila que aquesta era una zona rural, habitada per masovers i coberta principalment per camps i boscos. Al ser una construcció senzilla i sense ornaments especials, fruit de l'arquitectura popular, no figura dins el registre de patrimoni històric de l'Ajuntament de Barcelona, i per tant no hi ha cap impediment legal per al seu enderrocament, a pesar que a l'arxiu històric del barri tenen un dossier sobre la casa i la seva història. És per això, que la campanya de denúncia es va centrar en fer saber al barri que aquesta peça del seu patrimoni arquitectònic perillava, en mans de l'empresa immobiliària MCA 1992 s.l., que té l'objectiu d'utilitzar l'ampli solar per a construir-hi un bloc de pisos. Pels carrers del barri es van veure gran profussió de cartells, enganxines i pintades, fent pública la problemàtica i cridant a la mobilització. El dimarts 30 d'octubre, dia dictat pel jutge per fer efectiu el desallotjament forçós, un nombrós grup de gent solidària i veïnat esmorzaven al carrer Sugranyes des de les 7 del matí, per mostrar el seu suport a la gent de la casa, que es va atrinxerar a dins amb la idea de no sortir sense oposar una forta resistència. Al llarg de tot el matí gairebé un centenar de persones es van anar passant, així com molts periodistes que esperaven un nou capítol de "la guerra okupa" (i que com no es va produir, amb alguna honrosa excepció, no van publicar cap notícia); des d'un balcó de davant la casa, una pancarta feia seu el lema de la Mala Herba: "No al desallotjament, defensem el patrimoni històric". Cap a les deu i mitja es va saber la notícia que la policia havia comunicat al jutge la seva intenció de no acudir, però no va donar cap explicació pública; i no va comunicar la decisió ni als/les afectades ni a l'advocat, per això van circular teories sobre la falta d'efectius policials, relacionant-ho amb la visita de l'expresident estaudonidenc Bill Clinton, o les nules ganes de la Delegació del Govern de provocar una batalla campal amb la ciutat plena de corresponsals extrangers. Rumors a part, es va poder veure que la mobilització popular va aturar un nou desallotjament, després d'una setmana de forta tensió per al conjunt del moviment okupa.

La gent es va mantenir concentrada durant més de tres hores

>>pàgina 2

Atac a l'educació pública

SANTS.- L'Alumnat de diversos instituts del barri es va declarar en vaga el passat dijous 25 d'octubre en protesta per la reforma educativa que pretén implantar el govern espanyol. Les estudiants van plegar les classes i van anar cap a la manifestació al centre de Barcelona. La vaga estava convocada a tots els centres de d'ensenyament secundari. El mateix dia s'havien convocat jornades de lluita en diverses universitats que es van afegir a la manifestació. Aquesta va obtenir bastant recolzament, unes 4.000 persones. Durant el transcurs, es van llençar ous contra la Generalitat i agents de la policia que al finalitzar la manifestació van identificar les manifestants, escorcollar motxilles, gravar amb càmares... La reforma educativa és el major atac a l'ensenyament públic, segons el Sindicat d'Estudiants. Aquesta nova llei pretén imposar una revalida al acabar el batxillerat, i a més a més, un segon examen d'ingrés a la universitat. També vol crear una educació elitista amb itineraris segons el rendiment de l'alumnat. I entre altres punts pretén treure poder als actuals consells escolars, a partir d'ara els directors dels centres no seran escollits per aquest òrgan format per la gent del centre, sinó que seran escollits directament per la Administració. Aquesta jornada de lluita per l'educació pública de qualitat també denunciava el fet de que cada cop es destinin menys diners a l'educació pública i cada cop les escoles concertades en rebin més. També hi ha altres convocatòries a les universitats contra la nova Ley Orgánica de Universidades (LOU), aprovada el 31 d'octubre al Congrés amb els vots del PP-CIU. Els primers 15 dies de novembre hi ha convocades vagues, manifestacions i jornades de lluita a tots els sectors de l'ensenyament.

SUMARI

Editorial

El procés de refundació de la Burxa ja camina, i força bé. Una primera trobada, on van assistir més de trenta persones, va girar al voltant d'algunes reflexions sobre el funcionament actual de la Burxa i una pluja d'idees sobre noves perspectives. En una segona assemblea es van anar concretant certs aspectes de la nova Burxa, així com el seu canvi de funcionament. De totes maneres, a tot aquest procés encara li falta molt per acabar de definir-se. El concens gira al voltant de convertir la Burxa en un periòdic de comunicació popular. És a dir, en un espai que es diferencïi d'altres mitjans de comunicació, on de comunicació en tenen ben poca. D'altra banda, la mirada no vol deixar de ser local: de Sants, però també d'altres barris veïns, com ara Les Corts, l'Hospitalet, l'Esquerra de l'Eixample, Zona Franca... De fet, a la Burxa no hem volgut oblidar mai aquests barris que ens són propers. Però ara pot ser molt enriquidora la incorporació de persones que viuen a aquestes zones i coneixen els esdeveniments més de primera mà. També es valora molt positiu incloure força articles d'opinió, sobre els temes que són notícia o ens sembli interessant parlar-se. Fins i tot s'apuntaven reflexions sobre els mitjans de comunicació. La quasi absència d'opinió és potser una de de les mancances de la Burxa actual. Però al nou periòdic que està neixent tindrà un espai. També n'hi haurà per articles d'investigació; per entrevistes; un espai d'humor; i un racó per donar-se a conèixer entitats del barri... Cal afegir que de moment tot això no deixa de ser provisional, però darrera hi és sempre la intenció d'ampliar la Burxa, tant en pàgines, distribució, continguts, i sobretot en participació.

Arxivat el cas de l'HAMSA

HOSTRAFANCS.- El jutge Fernández Iglesias del jutjat nº50 de primera instància va decidir, a mitjans de mes, arxivar el cas de l'HAMSA. En aquest procés civil, iniciat pel propietari de la fàbrica als pocs dies de l'ocupació, al març del 96, i en el que s'han arribat a ordenar tres desallotjaments (aturats gràcies a la mobilització popular i a la pressió social), el què es qüestionava era la possesió dels edificis. El propietari deia que seguía mantenint la fàbrica amb certa activitat, i que per tant tenia drets de possesió sobre l'espai en qüestio, mentre que els nous inquilins afirmaven que aquesta restava completament abandonada. Durant cinc anys el cas a anat passant per diferents fases, amb diferents jutges i jutgesses, a l'Audiencia Provincial, etc. A mitjans d'aquest ant va fer aparició l'empresa constructora Limit Five Ten S.L., a qui el propietari va llogar dels números 17 al 23 del carrer Miquel Bleach, que corresponen a la nau del centre social, al descampat del costat i a les cases dels veïns. Poc després el propietari, el senyor Leonardo Leprevot i el seu advocat, Vladimir Lansdorf cedien els poders a Limit Five Ten i es retiraven del cas. Arrivat aquest punt, i mitjançant un escrit se li va fer notar al jutge que ben poc podia reclamar tornar a tenir la possessió de la fàbrica una empresa que mai l'havia posseït; i així ho va entendre el jutge, que va decidir arxivar el cas. Això significa que ara el CSOA Hamsa no té cap denúncia. Tot i això, l'empresa constructora, les escoles públiques de la zona i els responsables polítics del districte a través del Secretariat d'Entitats han realitzat algunes reunions per a demanar el dessallotjament de l'Hamsa al·legant l'estat ruïnós dels edificis. En lloc de buscar una solució entre totes, com s'ha proposat des de l'Hamsa, la seva intenció és acabar amb els somnis i els projectes que aquí s'hi desenvolupen. Per això, han manifestat la seva intenció de restar alerta.

L'Hamsa acull projectes i somnis des de ja fa més de cinc anys

La mobilització no s'atura, el 14-N nova data d'amenaça

(ve de pàgina 1)

A pesar d'això, la gent de la Mala Herba, conscient de la precarietat de la seva victòria, i de la imminència d'una nova ordre de desnonament, fixada pel pròxim 14 de novembre van decidir mantenir la convocatòria de la tarda, i cap a les set unes 200 persones es van concentrar a la plaça de Sants per dirigir-se cap al Districte, i reclamar que inclogui la masia dins el patrimoni històric, acompanyada per la colla de Timbals de l'Hamsa. Un cop allà es van trobar l'edifici amb la reixa tancada amb un candau. De forma simbòlica es va precintar l'edifici i s'hi van penjar les pancartes i cartells. La nula presència d'antiavalots va permetre realitzar la convocatòria de forma pacífica.

Els timbalers de l'hamsa van animar la manifestació

L'ajuntament ignora el patrimoni històric

Així que aquesta és la situació actual, el dimarts 14 vindran a desallotjar la masia i els ocupants ens han comunicat que pretenen pressionar molt més i de diferents maneres per tal d'impedir l'enderrocament de la casa. D'aquesta manera han decidit convocar una castanyada el cap de setmana que vé (10 o 11) perquè els veïns i veïnes puguin veure la masia per última vegada.

Les okupacions continuen

Un dia abans, el dilluns 29 d'octubre, un grup de joves van okupar una altra casa al carrer Riera d'Escuder, davant la impossibilitat d'accedir a una vivenda digna de forma legal. L'edifici, gran i magestuós, portava anys abandonat, immers en un litigi per la propietat entre uns particulars i un banc que intenta apropiar-se'n pel venciment d'un hipoteca. Aprofitant el festiu del primer de novembre van inaugurar la nova okupació amb un berenar.

Opinió

La 'croada antiterrorista' i els 'vàndals de Sants'

Aquest any el 12 d'octubre ha tornat a acabar amb disturbis. Els enfrontaments entre les manifestants antifeixistes i la policia, i les destrosses provocades en sucursals bancàries i immobiliàries donaren lloc, com és habitual, a la més enèrgica condemna per part dels mitjans de comunicació oficials i per part dels partits polítics amb representació institucional. Com tothom sap, l'Ajuntament de Barcelona es presentarà com a acusació particular en el judici contra les antifeixistes detingudes el 12 d'octubre. Segons la versió oficial, per tant, les persones que es manifestaren contra l'acte feixista de Montjuïc no són sinó vàndals; joves i adolescents fascinades per la violència. Cap reflexió sobre l'arrel del problema; cap porta oberta a l'opinió de les manifestants. Aquest discurs mediàtic, que no cal dir-ho, té la força necessària per imposar-se, té a pesar de tot un defecte: el que l'enfronta amb la realitat. Repetim, però, que perquè un discurs s'imposi no és necessari que sigui cert. De fet, l'actuació dels mitjans de comunicació oficials no és la dels informadors objectius, sinó la dels propagandistes que defensen un determinat ordre social. En aquest cas, el del Poder. En qualsevol cas, però, és evident que l'estigmatització d'un determinat grup social permet en certa manera aïllar-lo; però de cap manera pot resoldre el problema o el conflicte que l'ha generat. I és que només calia veure els telenotícies o llegir un diari qualsevol els dies després del 12 d'octubre per veure fins a quin punt la realitat no acaba de concordar amb la moto que ens volen vendre. Enmig d'una guerra com la que s'està desenvolupant a l'Afganistan, en la qual s'estan bombardejant ciutats senceres, en la qual les morts es compten, pel que ens diuen, per centenars, i en la qual els i les refugiades es compten per centenars de milers; després de l'ostentació armamentística i militarista que és la desfilada de l'exèrcit espanyol a Madrid del 12 d'octubre; després d'un acte feixista a Barcelona permès per a Delegació del Govern espanyol en el qual s'exalta la unitat d'España, el genocidi, el racisme, etc; després de tot això, les manifestants antifeixistes que volen impedir la realització de l'acte feixista i que per això (a pesar del que mostren obstinadament les imatges dels diaris i de la televisió) són reprimides violentament per la policia, són elles les violentes. Les dolentes. Però a pesar de tot, la gent que va llegir el diari el dia 13 d'octubre i que va reflexionar mínimament sobre els fets del dia abans (els de Sants, els de Madrid i els de l'Afganistan) va poder veure que com a mínim, hi havia alguna cosa que no quadrava. I és que la lògica més elemental ens permet deduir que si algú defensa els bombardejos americans a l'Afganistan i alhora condemna les antifeixistes que s'enfronten a la policia és perquè està a favor dels primers i en contra dels segons, perquè existeixen criteris diferents a l'hora de mesurar i valorar la violència depèn d'on vingui.

És aquesta duplicitat de criteris la que ens mostra els veritables interessos als quals responen els mitjans de comunicació i la classe política catalana. És la necessitat de defensar l'actual ordre social, el seu ordre social, el que fa que condemnin la violència de les dissidents amb aquest ordre i, alhora, defensin la seva violència. Del que es tracta és que no es qüestioni aquest ordre. Però si aquesta actitud els permet avui disfressar la realitat, aquesta no deixa de ser la que és. Els conflictes socials no desapareixen perquè algú digui que no existeixen o perquè es manipulin les seves conseqüències. La violència, les guerres, no són més que símptomes d'una realitat contradictòria. La qüestió no està en condemnar la violència, sinó en identificar aquestes contradiccions, les causes de la violència, i en posicionar-se i buscar-hi solucions.

A aquestes alçades ja no és una sorpresa la submissió dels mitjans de comunicació i dels polítics professionals al Poder. Però per molt evidents que siguin les seves mentides, aquestes no són considerades com a tals fins que no hi ha una pràctica que les faci evidents. És a dir, que tal i com estan muntades les coses, totes les mentides que puguin escriure els mitjans de comunicació sobre les antifeixistes, seran veritat fins que no es demostri el contrari, fins que les antifeixistes no siguem capaces d'explicar la nostra veritat. És inútil lamentar-se pel fet que els mitjans de comunicació manipulen i criminalitzen tot el què qüestiona l'ordre existent. Aquest és precisament un dels aspectes de la realitat que cal canviar. I per fer-ho cal construir les eines que permetin explicar l'altra veritat, la veritat de les que patim aquest ordre i lluitem per transformar-lo.

Cartes a La Burxa:

Sants: tenim un problema

Al carrer Olzinelles hi havia una casa abandonada. Un dia, uns ciutadans, enfrontats a la dramàtica i quotidiana manca d'habitatges, van okupar-la, anomenant-la des d'aleshores "*la Torreta*". Uns altres ciutadans van decidir recuperar-la i van acudir als tribunals de justícia. Un dia d'aquests tindrem la sentència i l'execució d'aquesta que amb quasi total seguretat serà favorable als ciutadans propietaris. No sé quina serà la resposta desl ciutadans ussufructaris de la Torreta ni la del col·lectiu Okupa. Al carrer Olzinelles alguns veïns han penjat pencartes que diuen "*aturem el desallotjament de la Torreta*". No es veuen pancartes que manifestin el contrari, però suposo que hi haurà veïns que estiguin d'acord amb el desallotjament. Com podem apreciar tenim un problema que enfronta als veïns. Però aquest no està provocat pels veïns ara enfrontats. Ben al contrari, els ciutadans veïns són només actors de la tragèdia social que representa la manca d'habitatges a tot el territori nacional. I segurament acabarà amb una catarsi violenta, enfrontant el col·lectiu Okupa amb la policia que executa la sentència judicial, amb el greu perill de lessions que aquesta catarsi comporta per a les persones. Dependrà aleshores de la magnitut de la violència catàrtica posada en escena que el fet tingui més o menys espai mediàtic i la notícia serà altre cop la violència sense fer un anàlisi de les causes. És possible crear a Sants una alternativa a aquesta dinàmica d'acció i reacció? És possible crear a Sants una alternativa que denunciï les causes i que aquesta sigui mediàtica? Una de les premises per encarar aquestes preguntes passa per la renúncia a l'ús de la violència. encara que aquesta sigui una resposta a l'agressió institucional. En aquest últim cas tornem a iniciar la dinàmica acció-reacció-criminalització dels moviments socials. El què està clar és que la causa d'aquest problema a Sants prové de la incapacitat, quan no de l'obstruccionisme, dels representants de la voluntat popular perfer realitat, 23 anys després de la seva proclamació, l'article 47 de la Constitució que diu: "*Tots els espanyols tenen dret a un habitatge digne i adequat. Els poders públics promouran les condicions necessàries i establiran les normes pertinents per tal de fer efectiu aquest dret, i regularan la utilització del sòl d'acord amb l'interès general per tal d'impedir l'especulació. La comunitat participarà en les plusvàlues que generi l'acció urbanística de les entitats públiques*".

Topi

El Temps dirà.

Davant de casa meva hi ha un comerç que fa mesos que té els aparadors buits i els vidres plens de cartells (propaganda comercial i convocatòries populars o alternatives). Abans era una botiga d'esports. Unes portes més a l'esquerra hi ha un altre petit comerç amb un cartell on s'hi pot llegir "*liquidació per jubilació*"; a aquest segon local li espera la mateixa realitat o pitjor i és que al *meu* carrer, el carrer de la Creu Coberta i, per extensió, l'eix de la carretera de Sants, està perdent dia a dia i a marxes forçades l'esperit d'eix comercial. Són cada cop més els comerciants de tota la vida els que pleguen degut a una competència desigual amb multinacionals i pressions especulatives. Per acabar d'adobar la situació, m'assabento que l'Ajuntament té previst crear un macrocentre comercial, multicines, restaurants escombraries, amb multinacionals de l'esport i del consumisme. Suposo que algun iluminat m'arribarà a justificar amb arguments demagògics tals com "*es crearan llocs de treball*", "*és la llei de l'oferta ia la demanda*" o "*cal renovar-se o morir*". Segurament, per cada lloc de treball en grans superficies se'n destrueixen 2 en petits comerços (en els últims anys han tancat més galeries comercials que no pas obert macrocentres comercials).
La llei de la oferta i la demanda hauria de fer reflexionar a l'Ajuntament, doncs la demanda és el ciutadà i les seves entitats. Els espais joves brillen per la seva absència, les places residencials públiques són insuficients, manquen serveis municipals (punt d'atenció, d'orientació, sales d'estudi, aparcaments gratuïts, places de guarderia pública i un llarg etc). Per no parlar de la de la multitud d'associacions que a manca de local es reuneixen en bars i s'amunteguen el material a casa o locals que paguen de la seva butxaca. Potser si que cal renovar-se, però no sé si aquest és el preu. Em refereixo a més contractes escombraries, més consumisme, més model societat *yankee*, més atomització del jovent en cinemes d'acció, sales de jocs i restaurants-escombraries. Potser aquest no són suficients motius per intentar recuperar un espai pel barri en detriment del *progrés*, de la llei de l'oferta i la demanda (no és error, doncs la gent que compra per comprar i gasta per gastar, no per demanda!) i els interessos económics dominants. En tot cas, el temps dirà.
Si el comerç de sota casa meva es transforma en pocs dies en una altra oficina bancària, asseguradora, ETT, immobiliària, franquícia d'una multinacional, serem més a prop del macrocentre comercial. Tant de bó sota de casa obrin una sabateria d'espardenyes o una fruiteria. El t€mp$ dirà.

Marc

Detingut el 12-O

Bones, sóc en Jordi Vilaseca Cantacorps de Torà (Lleida), subscriptor de la Burxa i detingut el passat 12-0. Ja n'hi ha prou! El passat 12 d'octubre 8 companys meus i jo estàvem caminant per l'estació de Sants (com moltes d'altres persones), però de sobte un grup de secretes ens va detenir. Perquè? Poder per ser joves i no agradar-li's la nostra estètica? Poder perquè necessitaven detinguts per no quedar en ridícul? L'unic cert es que vam sufrir una vegada més els muntatges policials d'aquest sistema i després d'estar 50 hores segrestats, ens van deixar en llibertat. Això si, seguint a fora amb la seva estratègia. Era l'hora dels mitjans de manipulació. Ells van tenir que posar el punt i final criminalitzant-nos de totes les maneres que van poder. El cas mes salvatge va ser el de la Vanguardia del 17 d'octubre on es publicava un article amb el títol "*El comando Torà*" on aparexien declaracions que cap de nosaltres havia fet, i a més se'ns relacionava amb unes cartes bombes. És llastimós lo que esta passant, però nosaltres seguirem lluitant per intentar canviar aquesta situació i esperem que algun dia surti a la llum tot lo que ha amagat el govern. Desde aquí dono el meu agraïment a la gent de Sants per deixar- nos els seus locals per fer assemblees i les cases okupades per fer activitats així com a tothom que d'una manera o una altra ens dóna suport. La lluita continua!

Ressenyes

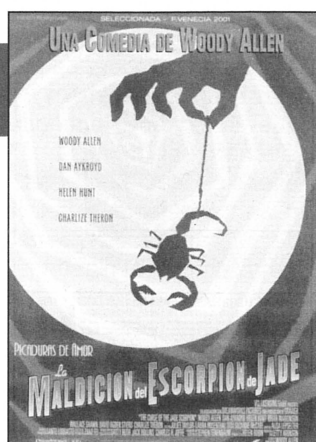
La Gran Orquesta Republicana
"Optimista" Tralla Records

A les illes i, concretament, a Mallorca el rock combatiu té nom propi. En aquest cas, el roc està disfressat de ritmes tropicals barrejats amb distorsió. Si a tot plegat li afegim unes lletres compromeses política i socialment, inclús amb adaptacions de textes de M. Benedetti i E. Galeano, el resultat és La Gran Orquesta Republicana.
Ja fa anys que volten i en diverses ocasions s'han recorregut gran part de la península. Actualment presenten el seu tercer treball i s'ha muntat una nova gira. Una gira caracteritzada per la força d'un directe agressiu i la mar de divertit, missatges directes i plens d'esperança que ens recorden que de vida només en tenim una i que val la pena treballar per gaudir-la, i no per destrossar-la...
Contacte: 976 346 738

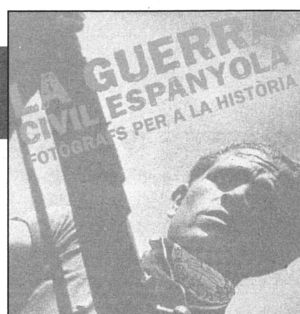
República Positiva

La maldición del escorpión de Jade. Woody Allen

Com cada any aquest prolífer autor ens obsequia amb el seu nou film, i aquesta vegada ho fa amb una comèdia de diàlegs ocurrents. Es segueix amb entusiasme, ja que és difícil trobar en una comèdia actual tantes dosis d'ingeni i intel·ligència. L'esquema argumental és molt sencill, però suficient per donar peu a Woody Allen per parodiar les pel·lícules policíaques dels anys quaranta i recuperar la guerra de sexes que suposen les escenes més divertides de la pel·lícula. En gran mesura ho són gràcies a la magnífica interpretació del mateix Woody Allen i de la recuperada Hellen Hunt, que després d'haver interpretat alguns ensucrats personatges de films força oblidables, demostra aquí que pot arribar a ser una bona actriu. També s'hi ha d'afegir l'acertada elecció dels actors que encarnen els personatges secundaris. Lluny dels seus films de caràcter transcendental, sembla que Woody Allen vulgui tornar als seus orígens i aposta per una comèdia lleugera i desenfadada de gran nivell que sens dubte fa passar una estona molt agradable.

La Guerra Civil Espanyola, fotografs per a la història

El MNAC ens ofereix per 800 ptes. una exposició de fotografies de la Guerra Civil espanyola. Fins al 13 de gener els passadisos del MNAC ens mostren les imatges de la guerra, de la revolució, de la caiguda de la república en mans dels rebels feixistes. En aquesta exposició es poden veure fotografies fetes per gent dels dos vàndols i de molt diversos països que es van apropar a la península a fer un seguiment gràfic de la lluita entre les dues espanyes. Una guerra que va despertar interés en tot el món occidental, que va omplir portades de revistes a tot el món. Aquesta exposició vol ser un homenatge a totes aquelles persones que van arribar a la penísula amb la seva càmara per deixar constància gràfica del que aquí estava passant. L'exposíció montada en ordre cronològic ens dona una petita clase de història sobre els anys 30, desde la revolució del 34 fins a la postguerra.

paloma de la paz

Camps de golf a Barcelona

BARCELONA.-El golf ha estat promocionat a Barcelona entre els dies 1 i 4 de novembre. Un "*esport*" que implica uns alts costos ecolòlgics(consum d'aigua, tala de boscos, contaminació d'aqüífers per l'ús i abús d'herbicides, fungicides i insecticides, construció de complexos urbanístics i d'altes instal·lacions anexes) i que a la vegada privatitza zones naturals per al disfrut exclusiu d'un reduït nombre de burgesos panxuts i adinerats. S'han instal·lat alguns forats en diversos parcs de la ciutat (Montjuïc, parc de la Ciutadella i Port Olimpic) i convidat els "*famosillos*" de torn com a reclam social. En realitat, és una vergonya que es promocioni, amb el beneplàcit del Dep. de Medi Ambient i les institucions municipals, aquesta mena de muntatges que, sota l'esperança afable d'esport i natura, amaguen interessos especulatius de grans dimensions. No al camp de golf de Torrebonica! No més camps de golf!

Les Fonts de Montjuïc reben un dels forats del golf.

La Guerrilla urbana a Barcelona: els mateixos de sempre.

SANTS.- La postguerra és una època històrica poc coneguda i sobre la que no s'ha escrit gaire. Van ser els primers anys del règim franquista, uns anys foscos i tràgics, però també de resistència i combat. A diferents territoris de la península van sorgir grups armats, el maquis, ubicats principalments a zones muntanyoses. També a la ciutat es desenvolupà la resistència al feixisme. La dictadura, que s'encarregà d'ocultar tot tipus de resposta, i el trauma que havia suposat la Guerra Civil va fer que quasi s'oblidessin episodis històrics com aquest. Així doncs caldria aplaudir qualsevol acte que es faci per a recordar els homes i les dones que continuaren lluitant en un dels moments més durs per a fer-ho. Unes 50 persones van poder fer-ho el passat 11 d'octubre a les Cotxeres de Sants, en un acte organitzat pel Col·lectiu Catalunya Segle XX i titulat La Guerrilla Urbana a Barcelona. En ell, l'Eusebi, un veterà antifeixista del barri, va explicar accions i mètodes dels principals grups d'acció llibertària que van actuar a la ciutat durant els anys 40 i 50, acompanyat tot amb imatge del seu arxiu personal. Sabater, Facerias, Jiménez Oliver foren alguns dels noms esmentats, responsables d'un moviment que va portar molts mals de cap a Franco i que va tenir una gens menyspreable ressonància a l'estranger (les seves accions tenien força eco i les seves estratègies foren utilitzades posteriorment pels tupamaros uruguaians i pel FLN argelí). Xerrant amb el ponent, apunta que "són els mateixos de sempre, els que un dia van assaltar la caserna de les Drassanes aquell 18 de juliol del 36, els mateixos que van lluitar als boscos de Bolívia amb el Che, els que es van enfrontar a la policia sudafricana als guettos de Johannesburg, que es van posar al davant dels tancs a Tiananmen". L'Eusebi continua: "són els joves que avui, en situacions menys espectaculars, s'atreveixen a okupar vivendes contra l'especulació, els que clamen a favor de la dignitat humana en pro de la justícia social, els que reivindiquen residències per la gent gran, els que defensen qualitat urbanística". I acaba concloent que la història de la guerrilla urbana a Barcelona no és "una exaltació ni un cant a les pistoles, és una història de resistència i lluita portada fins les últimes conseqüències".

El jutge dóna la raó al treballador al "cas Pizza Hut"

SANTS.- Tal i com vàrem informar a La Burxa número 40, un treballador va ser acomiadat del Pizza Hut situat a l'Avinguda de Madrid a causa d'haver demanat la baixa en trencar-se un braç. Aquest treballador, després de negar-se a signar un acord de mínims, però que li permetia comptar amb els diners dels seu salari i del finiquito al moment, va portar el cas al jutjats de lo social de Barcelona. Ara, quatre mesos després de la denúncia, el jutge s'ha pronunciat i li ha donat la raó, anulant l'acomiadament per improcedent i ordenant a l'empresa el pagament de tots els salaris endarrerits des del maig (mes en que va demanar la baixa i des del qual no cobrava). Tot i això, Pizza Hut continua intentant eludir les seves responsabilitats, al·legant que aquesta persona treballava molt menys de les hores que en realitat feia, per així poder reduir la quantitat a pagar. Tot i la sentència judicial, l'empresa intenta allargar el procés, sabent que una persona sola i a l'atur no té tant temps i recursos com una multinacional i així obligar-la a acabar cedint.

Vaga a Miniwatt per la decisió de la direcció d'augmentar la velocitat de la cadena

ZONA FRANCA.- A anteriors números de la Burxa ens hem fet ressó de la situació laboral dels treballadors i treballadores de l'empresa Phillips-Miniwatt i de les lluites que estan duent a terme. Doncs bé, les últimes setmanes les pancartes han tornat a decorar la façana de la fàbrica situada al passeig de la Zona Franca. El motiu: una maniobra de l'empresa per augmentar la producció. Després del conflicte provocat per l'acomiadament de més de 300 treballadors del quart torn (cap de setmana) per que la situació econòmica internacional ho requeria, la direcció de Miniwatt va decidir augmentar la velocitat de la cadena de muntatge sense ampliar el personal. Es tracta de mesures en un primer moment difícils de pair, sobretot si tenim en compte que al 2000 Phillips va multiplicar per cinc els seus beneficis en relació a l'any anterior. L'augment de velocitat de la cadena va anar acompanyada de sancions a aquells que no seguissin el ritme, que consistien en 21 dies de suspensió de sou i de treball en el cas de ser la primera, i en l'acomiadament en cas d'acumular-ne una segona. Abans d'arribar a aquesta situació, els treballadors van declarar-se en vaga i portaren la decisió als tribunals. Després d'estar un mes i mig sense treballar, el comitè d'empresa va desconvocar la protesta a finals d'octubre, tot coincidint amb el judici realitzat el 24, en el que el jutge va dictar la retirada de les sancions i el manteniment de la velocitat de la cadena sense que això afectés el ritme dels operaris. La sentència no els ha satisfet, i si considerem que a finals d'any acaba el conveni col·lectiu i se n'haurà de pactar un altre, es preveuen uns propers mesos de conflictivitat.

Eduardo García surt en llibertat sota fiança després d'un any a la presó

MADRID.- Després de pràcticament un any de romandre en presó preventiva, malgrat la falta de proves en contra seu, el jove Eduardo García va sortir de Soto del Real sobre les 9 de la nit del dilluns 22 d'octubre, després de pagar una fiança de 5 milions de pessetes. A falta d'informació més concreta, sembla ser que en els últims dies l'Audiència Nacional havia disposat dels resultats negatius d'algunes de les proves pericials a les que havien estat sotmés a Eduardo, i veient el jutge que continuava sense disposar d'evidències que justifiquessin el seu empresonament, va dictar un auto de llibertat sota fiança. Unes 50 persones entre familiars, amics i solidàries esperaven a Eduardo a la porta de la presó, després d'haver-se assabentat de la seva immediata posada en llibertat, i li van donar una calurosa rebuda. El pròxim 8 de novembre es compleix un any del muntatge policíac, judicial i mediàtic que el mantenia a la presó, després de diverses visites a l'Audiència Nacional i gran quantitat d'investigacions per part de la policia judicial, que l'assenyalaven com l'autor de l'enviament de cartes bomba a alguns periodistes. Per això, i en vista de la proximitat del judici, les persones i col·lectius que formen l'Assemblea de Suport van fer una crida a una setmana de lluita del 8 al 14 de novembre. Entre d'altres coses s'ha convocat una manifestació el 10 de novembre. Des d'aquí tan sols podem expressar la nostra alegria per la posada en llibertat d'Edu!!!

UPA
22/10/01

El govern destinarà 248.000 milions de pessetes en investigació armamentística durant el 2002

UAB/CERDANYOLA.- Segons informa la Càtedra UNESCO sobre la Pau i Drets Humans de la Universitat Autònoma de Barcelona els pressupostos generals de l'estat per l'any 2002 tornen a contemplar una inversió multimilionària per a l'investigació i desenvolupament (I+D) de material militar. Enguany la xifra arriba als 248.063 milions de pessetes (1.490 milions d'euros), i és el resultat de sumar el pressupost que centralitza el Ministerio de Defensa (52.252 milions pts) amb els crèdits que facilita el Ministerio de Ciencia y Tecnologia per a programes militars (195.811 milions de pts). Els principals programes que desenvolupa Defensa fan referència a tecnologia de la informació i comunicació (7.987 milions de pts), l'avió de combat EF-2000 (7.150 milions de pts) i satèlits d'observació (3.800). D'aquests programes el més antic i que més pressupostos ha absorbit és el de l'avió de combat EF-2000, que durant el període 89-03 ha rebut 219.801 milions de Defensa. A aquesta quantitat cal afegir el finançament que han fet altres ministeris. Així és, des de fa uns anys, l'ara Ministerio de Ciencia y Tecnologia, i abans el d'Industria, concedeix préstecs a llarg termini i amb excel·lents condicions a les empreses que desenvolupen alguns productes militars, i especialment aquest avió. És d'aquesta manera com una part importantíssima dels diners que l'estat destina a investigació militar queden amagats i dissimulats en les assignacions d'altres ministeris. Vicenç Fisas, titular de la Càtedra, explica que "aquesta despesa faraònica en armament és un insult a la comunitat científica que treballa en projectes d'utilitat social i que sovint es troben subjectes a restriccions pressupostàries donades les prioritats que es concedeixen als programes militars". La despesa en I+D militar és superior al pressupost anual de l'ONU, duplica el total de beques i ajuts a estudiants, és 12 vegades superior a la dedicada a investigació sanitària... Davant de la inexplicable prioritat que es concedeix a la investigació militar i armamentística la Càtedra UNESCO reitera que cal exigir al govern no només una major claretat i transparència d'aquesta mena de dades sinó també una urgent desmilitarització de l'activitat cientifica i el reforçament de totes les activitats dedicades a la investigació sobre prevenció de conflictes, drets humans, cultura de la pau, desarmament... i que a l'estat espanyol amb prou feines disposen amb fons públics.

Contra-Infos + Càtedra Unesco sobre la Pau i Drets Humans 15/10/01

Multitudinària manifestació a Barcelona contra la guerra a l'Afganistan

BARCELONA.- Prop de 25.000 persones es van manifestar al centre de Barcelona el passat diumenge 28 d'octubre per protestar contra els bombardejos que les països occidentals estan realitzant en contra del poble afganès durant les últimes quatre setmanes. A València i a Girona també tingueren lloc actes de rebuig a l'intervenció militar, que varen reunir un miler i 500 persones respectivament. A Barcelona, la gran presència propagandística de partits i sindicats va diluir el contingut antimilitarista de l'acte.

Contra-Infos 29/10/01

El Contra-Infos és un butlletí-mural setmanal de consulta a locals alternatius. També es pot rebre per internet subscrivin-te a *zitzania@sindominio.net*

Acampada contra el camp de golf

Més de 2000 persones participen en les jornades de protesta i reflexió

TERRASSA/VALLÈS OCCIDENTAL.- Aquest cap de setmana ha estat l'acampada contra el camp de golf a Torrebonica, una acció reivindicativa promoguda per 170 entitats adherides al manifest "Per la conservació de Torrebonica i Can Bonvilà com espai agroforestal" i més de 25.000 signatures en contra del projecte elitista.
Uns dies abans s'ha conegut el Pla Director de Camps de Golf, un pla que s'engloba dins la nova estratègia turística de traslladar l'especulació cap a l'interior després d'haver col·lapsat el litoral. El golf és presentat pels seus promotors com una activitat que ens aproxima a la natura i que té cura i millora la qualitat del paisatge, però les més de 2000 persones que van passar per Torrebonica aquest cap de setmana van poder comprovar com molts dels camins i espais per on encara es pot passejar desapareixeran amb la construcció del camp de golf.

Les activitats

Es van realitzar diferents activitats durant els 2 dies: passi de videos, taula rodona contra els camps de golf, jocs infantils, concert a la nit, també es va construir un NO humà amb tota la gent que hi havia a l'acampada. El grup de cuina va oferir molt bon menjar però van tenir problemes a l'hora de portar aigua a Torrebonica, problema que solucinaran els constructors ja que pel manteniment de la gespa necessitaran molta. Un camp de golf de 18 forats consumeix al dia l'equivalent d'aigua d'una població de 8.500 persones, el fet que es contempla l'ús d´aigües procedents de depuradora és un engany, ja que s'ha de diluir amb aigua potable per rebaixar la concentració iònica. Tampoc no es podrà evitar la contaminació dels recursos hídrics de l'aigua que drena els camps de golf, que conté plaguicides i adobs que no es degraden per les tècniques convencionals de depuració d'aigües. S'usaran pesticides contra plantes autoctònes, fungicides insecticides, i verins contra cargols, micromamífers, conills, toixons i guineus. És a dir, que una diversitat d'animals i plantes desapareixeran perquè uns pocs privilegiats/des satisfacin les seves necessitats d'oci.
NO ALS CAMPS DE GOLF.

Contra-Infos 30/10/01

la cançó

Quizá algún día

Esta república está en nuestra imaginación, esta república no tiene ningún color, esta república no tiene presidente
esta república no tiene políticos
esta república e simposible.

Y no pasará, que todo se cambie
y que no cambie nada.
Salga la luna o salga el sol.
No tiene solución.

Esta república no tiene presos,
no tiene ejército, no tiene armas
está república no tiene fronteras,
quizá algún día sea posible, pero hoy esta república es imposible.

Y no pasará, que todo se cambie
y que no cambie nada.
Salga la luna o salga el sol.
No tiene solución.

La gran orquestra republicana

Les reunions per dissenyar la nova Burxa s'estan fent ja. Si està interessada o interessat en participar-hi, truca al nostre telefon o passa't per l'Arran per assabentar-te dels dies de reunió.

Adreces

Hamsa c/ Miquel Bleach 15
Can Vies c/ Jocs Florals 42
CS de Sants c/ Olzinelles 30
Casal Indepe c/Demòstenes 9
Espai Obert c/ Blasco de Garay 2
AC Arran c/ Premià 20

l'agenda

Tallers i assessorament

Divendres 19,30 a 21h	**Tarot**. Preu: 2000 ptes al mes.	CS de Sants
Dilluns de 18 a 21h	**Punt d'informació sobre violència domèstica**.	CS de Sants
Dimarts de 19 a 20,30h	**Advocat** (assessorament jurídic). Gratuït per sòcies.	CS de Sants
Dimarts i dijous tardes	**Anglès** (tres nivells). 2000 ptes al mes.	CS de Sants
Dissabtes matí	**Tai Txi.**	CS de Sants
Dissabtes alterns 10,30-13,30h	**Autoestima i canvi personal.**	CS de Sants
Cada dilluns i dijous de 18 a 20h	**El banc del temps**	CS de Sants
Tots els dies	**Aula d'estudi i biblioteca**	CSA Hamsa

Sopars i festes

Dimecres de cada dos setmanes	**Sopador popular a partir de les 21,30h.**	CSA Hamsa
Dimecres 7 de novembre	**Sopador acompanyat amb bossanova**	CSA Hamsa
Dimecres 21 de novembre	**Sopador acompanyat amb Mo-House (grup de clown)**	CSA Hamsa
Disabte 10 de novembre, al vespre	**20 anys d'amics de la bici. Festeta amb música tradicional i ballaruca**	CSA Hamsa

Manifestacions

Divendres 10 de novembre	14h.	**Manifestació contra la OMC**	Canaletes
Dissabte 11 de novembre	17h	**Cercavila per la retirada dels símbols feixistes Org. Maulets**	Plç Sants
Dissabte 11 de novembre	18h.	**Concentració davant la Model**	
Divendres 13 de novembre	12h.	**Manifestació contra la LOU Org. Plataforma en defensa de la Universitat pública**	Plç Universitat
Dissabte 24 de novembre	17h.	**Cercavila per la retirada dels símbols feixistes Org. Maulets**	Plç Sants
Dissabte 1 de decembre		**Concentració davant d'Institucions Penitenciàries**	

Xerrades

Dijous 22 de novembre 19h.	**Xerrada contra la Llei Orgànica d'Universitats Intervenen: un membre de la CEPC i un membre de l'USTEC Org. Maulets**	CS Sants

Associació Cultural Arran

Dijous 1 de novembre	Presentació de l'exposició fotogràfica ***"Mobilitzacions contra la globalització capitalista"***	Arran
Dijous 8 de novembre 19:30h	***Indústria musical i alternatives al sistema*** amb la discogràfica ***Propaganda-pel-fet***	Can Vies

Butlleta de Subscripció

Per subscriure't a La Burxa, envia'ns la butlleta plena juntament amb 1.000 ptes. al c/ Jocs Florals, 42 (08014). T'enviarem a casa 12 números i a més col·laboraràs econòmicament amb el butlletí

Nom...............................
Adreça............................
Telèfon...........................